

392L0012

23.3.92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 76/1

RÅDETS DIREKTIV

av den 25 februari 1992

om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning
av sådana varor

(92/12/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIVändamål. Bibehållandet eller införandet av andra indirekta
skatter får inte leda till gränsformaliteter.med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,För att garantera den inre marknadens upprättande och
funktion bör reglerna för punktskattepliktens inträde vara
identiska i alla medlemsstater.med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,Varje leverans, innehav med syfte på leverans eller
användning för en näringsidkares räkning som driver
självständig verksamhet eller arbetar åt ett offentligrättsligt
reglerat organ och som äger rum i en annan medlemsstat än
den där varan släpps för konsumtion utlöser punktskatte-
plikten i den förstnämnda medlemsstaten.med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande⁽³⁾,

och med beaktande av följande:

Då punktskattebelagda varor förvärvats av enskilda
personer för deras eget bruk och transporterats av dem,
måste skatten påföras i det land där de förvärvats.Den inre marknadens inrättande och funktion kräver fria
varurörelser, även för punktskattebelagda varor.För att fastställa att punktskattebelagda varor inte innehas
för privata utan för kommersiella ändamål, måste
medlemsstaterna ta hänsyn till ett antal kriterier.Det bör definieras inom vilket territorium detta direktiv,
liksom direktiven om skattesatser och skattestrukturer för
punktskattebelagda varor, skall tillämpas.Punktskattebelagda varor som inköps av personer som
varken är godkända lagerhavare eller näringsidkare med
eller utan punktskatteregistrering och som avsänds eller
transporteras direkt eller indirekt av säljaren eller för
dennes räkning måste beläggas med punktskatt i destina-
tionsmedlemsstaten.Begreppet punktskattebelagda varor bör definieras. Endast
varor som betraktas som sådana i alla medlemsstater får
vara föremål för gemenskapens bestämmelser. Sådana
varor får underkastas andra indirekta skatter för särskilda⁽¹⁾ EGT nr C 322, 21.12.1990, s. 1; och EGT nr C 45, 20.2.1992,
s. 10⁽²⁾ EGT nr C 183, 15.7.1991, s. 131.⁽³⁾ EGT nr C 169, 18.3.1991, s. 25.För att se till att förfallna skattebelopp betalas bör det vara
möjligt att genomföra kontroller i produktions- och

lagringsanläggningar. Ett system av upplag med auktorisation av behöriga myndigheter bör göra det möjligt att genomföra sådana kontroller.

Flyttningar från en medlemsstats territorium till en annans får inte leda till kontroller som är ägnade att hindra den fria rörligheten inom gemenskapen. För att kunna bestämma när skattskyldighet inträder är det icke desto mindre nödvändigt att känna till punktskattebelagda varors flyttningar. Bestämmelser bör därför införas om en medföljande handling, ett ledsagardokument, för sådana varor.

De krav som godkända upplagshavare och näringsidkare utan ställning som godkända upplagshavare har att följa bör fastställas.

För att tillförsäkra skatteuppbörd enligt de skattesatser som fastställts av medlemsstaterna bör ett förfarande inrättas för flyttning av sådana varor under punktskatteuppskov.

I detta hänseende bör åtgärder först vidtas för att göra varje försändelse lätt att identifiera. Åtgärder bör vidare vidtas för att göra det möjligt att omedelbart identifiera försändelsens skattestatus. Det är därför nödvändigt att införa ett ledsagardokument som kan fylla dessa behov. Detta kan vara antingen en officiell handling eller ett handelsdokument. Det handelsdokument som används måste innehålla samma väsentliga beståndsdelar som den officiella handlingen.

Det förfarande genom vilket medlemsstaternas skattemyndigheter av näringsidkare underrättas om avsända eller mottagna leveranser med hjälp av ett ledsagardokument bör förklaras.

Det finns inget behov att använda ledsagardokumentet när de punktskattebelagda varorna flyttas i enlighet med en annan gemenskapens tullprocedur än övergång till fri omsättning eller placering i en frizon eller i ett frilager.

I fråga om nationella bestämmelser bör punktskatter i händelse av överträdelser eller oegentligheter i princip uppbäras av den medlemsstat på vars territorium överträdelserna eller oegentligheterna begåtts eller av den medlemsstat där överträdelserna eller oegentligheterna konstaterades eller, då varan i fråga inte kan företes i destinationsmedlemsstaten, av avsändarmedlemsstaten.

Medlemsstaterna får föreskriva att varor som släpps för konsumtion skall vara försedda med fiskala eller nationella identifieringsmärken. Användandet av dessa märken får inte ställa några hinder i vägen för handeln mellan medlemsstater.

Erläggande av punktskatter i den medlemsstat där varorna släppts för konsumtion måste leda till återbetalning av

dess skatter när varorna inte är avsedda för förbrukning i denna medlemsstat.

Som en följd av upphävandet av principen om införselskatter i relationerna mellan medlemsstaterna, upphör bestämmelserna om skattebefrielse och skattefria ransoner vid införsel att gälla med avseende på relationerna mellan medlemsstaterna. Dessa bestämmelser bör därför upphävas och direktiven i fråga i motsvarande mån anpassas.

En kommitté för punktskatter bör inrättas för att granska de gemenskapsåtgärder som är nödvändiga för att genomföra bestämmelserna om punktskatter.

Artikel 1.2 i förordningen om undanröjande av kontroller och formaliteter som är tillämpliga på handbagage och medföljande lastrumsbagage för personer som reser med flyg eller båt inom gemenskapen fastslår att dess tillämpning inte påverkar kontrollåtgärder som avser förbud eller restriktioner som fastställts av medlemsstaterna, förutsatt att de är förenliga med de tre fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskapen. I detta sammanhang måste de kontroller som är nödvändiga för verkställigheten av de kvantitativa restriktioner som avses i artikel 26 betraktas som sådana kontrollåtgärder och därmed som förenliga med gemenskapslagstiftningen.

En viss tid kommer att krävas för att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att mildra både de sociala återverkningarna på områdena i fråga och de regionala svårigheter, särskilt i gränsregioner, som skulle kunna uppstå som en följd av upphävandet av införselskatter och skattebefrielser för export i handeln medlemsstaterna emellan. För den skull bör medlemsstaterna tillåtas att under en period som slutar den 30 juni 1999 undanta varor som, inom givna begränsningar, tillhandahålls av skattefria butiker i samband med passagerartrafik med flyg eller till sjöss medlemsstaterna emellan.

Små vinproducenter får undantas från vissa krav enligt de allmänna reglerna för punktskatt.

Slutligen bör rådsdirektiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstatens behöriga myndigheter på direktbeskattnings- och mervärdesskatteområdet⁽¹⁾ ändras för att utvidga dess bestämmelser till att omfatta punktskatter.

⁽¹⁾ EGT nr L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 79/1070/EEG (EGT nr L 331, 27.12.1979, s. 8).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

1. Detta direktiv fastställer regler för varor som är belagda med punktskatt och andra indirekta skatter, utom mervärdesskatt och skatter som fastställs av gemenskapen, och som direkt eller indirekt påförs konsumtionen av sådana varor.

2. De särskilda bestämmelser som hänför sig till skattestrukturerna och skattesatserna för punktskattebelagda varor skall anges i särskilda direktiv.

Artikel 2

1. Detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1.2 skall tillämpas på gemenskapens territorium, såsom detta för varje medlemsstat definieras av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, och särskilt artikel 227 i detta, utom följande nationella territorier:

- Tyskland:
ön Helgoland
territoriet Büsingen,
- Italien:
Livigno, Campione d'Italia
de italienska delarna av Luganosjön,
- Spanien:
Ceuta
Melilla.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 skall detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1.2 inte tillämpas på Kanarieöarna. Spanien får dock tillkännage att direktiven gäller för dessa territorier med avseende på en del av eller alla de varor som avses i artikel 3.1 nedan, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

3. Trots vad som sägs i punkt 1 skall varken detta direktiv eller de direktiv som avses i artikel 1.2 tillämpas på Frankrikes utomeuropeiska departement. Frankrike får dock tillkännage att direktiven gäller för dessa territorier – med förbehåll för åtgärder för att kompensera dessas extremt avlägsna läge – från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

4. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att transaktioner som utgår från eller är avsedda för

— Monaco behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Frankrike,

— Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Tyskland,

— ön Man behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland,

— San Marino behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Italien.

5. Bestämmelserna i denna artikel skall inte hindra Grekland från att upprätthålla den särskilda status som garanteras berget Athos genom artikel 105 i den grekiska författningen.

6. Om kommissionen anser att undantagen i punkt 1–4 inte längre är berättigade, i synnerhet med hänsyn till sund konkurrens, skall den lägga fram lämpliga förslag för rådet.

Artikel 3

1. Detta direktiv skall på gemenskapsnivå tillämpas på följande varor, såsom de definieras i relevanta direktiv:

- mineraloljor,
- alkohol och alkoholdrycker,
- tobaksvaror.

2. De varor som är förtecknade i punkt 1 kan vara föremål för andra indirekta skatter för särskilda ändamål, förutsatt att dessa skatter är förenliga med de regler som är tillämpliga på punktskatt och mervärdesskatt vad gäller bestämning av skattebas, skatteberäkning, skattskyldighet och övervakning.

3. Medlemsstaterna skall behålla rätten att införa eller bibehålla skatter som påförs andra varor än de som är förtecknade i punkt 1, dock endast under förutsättning att dessa skatter inte leder till gränsformaliteter i handeln mellan medlemsstater.

Under samma förbehåll skall medlemsstaterna även behålla rätten att ta ut sådana skatter som inte kan betecknas som omsättningsskatter på tillhandahållande av tjänster, däribland sådana som har samband med punktskattebelagda varor.

Artikel 4

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *godkänd lagerhavare*: fysisk eller juridisk person som av en medlemsstats behöriga myndigheter fått tillstånd

att tillverka, bearbeta, förvara, ta emot och avsända punktskattebelagda varor inom ramen för sin affärsverksamhet, varvid punktskatten är vilande enligt uppskavsreglerna för skatteupplag.

- b) *skatteupplag*: en plats där varor som är belagda med punktskatt tillverkas, bearbetas, förvaras, mottas eller avsänds enligt uppskavsreglerna av en godkänd lagerhavare inom ramen för hans affärsverksamhet, under de särskilda villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget.
- c) *uppskavsregler*: en skatteordning som tillämpas på tillverkning, bearbetning, förvaring och flyttning av varor, varvid punktskatten är vilande.
- d) *näringsidkare med punktskatteregistrering*: fysisk eller juridisk person utan ställning som godkänd lagerhavare, som av behöriga myndigheter i en medlemsstat fått tillstånd att, inom ramen för sin affärsverksamhet, ta emot punktskattebelagda varor från en annan medlemsstat enligt uppskavsreglerna. Denna typ av näringsidkare får varken inneha eller avsända sådana varor enligt uppskavsreglerna.
- e) *näringsidkare utan punktskatteregistrering*: fysisk eller juridisk person utan ställning som godkänd lagerhavare, som har rätt att inom ramen för sin affärsverksamhet tillfälligtvis ta emot punktskattebelagda varor från en annan medlemsstat enligt uppskavsreglerna. Denna typ av näringsidkare får varken förvara eller avsända sådana varor enligt uppskavsreglerna. En näringsidkare utan punktskatteregistrering måste garantera betalningen av punktskatt till skattemyndigheterna i destinationsmedlemsstaterna innan varorna avsänds.

Artikel 5

1. De varor som avses i artikel 3.1 skall beläggas med punktskatt vid den tidpunkt då de tillverkas inom gemenskapens territorium enligt definitionen i artikel 2 eller när de importeras dit.

Import av en punktskattebelagd vara skall avse införandet av denna vara till gemenskapens territorium, inklusive införandet av en sådan vara från ett territorium som omfattas av artikel 2.1, 2.2 och 2.3 eller från Kanalöarna.

Då varan omfattas av något gemenskapens tullförfarande vid införandet till gemenskapens territorium, skall importen dock anses äga rum när varan lämnar gemenskapens tullförfarande.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av nationella eller gemenskapens bestämmelser om tullangelägenheter, skall punktskatten anses vilande för punktskattebelagda varor som kommer från eller är på väg till tredje land när de

omfattas av gemenskapens tullförfarande på annat sätt än övergång till fri omsättning eller när de placeras i en frizon eller frilager.

Artikel 6

1. Skattskyldighet för punktskatt inträder när varan släpps för konsumtion eller när sådana lagerbrister har registrerats som i enlighet med artikel 14.3 måste beläggas med punktskatt.

Frisläppande av punktskattebelagda varor för konsumtion skall utgöras av

- a) varje avvikelse, inklusive otillåten avvikelse, från uppskavsreglerna,
- b) all tillverkning, inklusive otillåten tillverkning, av sådana varor utom ramen för uppskavsreglerna,
- c) all införsel, inklusive otillåten införsel, av sådana varor om de inte omfattas av uppskavsregler.

2. De villkor för skatteuttag och punktskattesats som skall tillämpas skall vara de som är i kraft den dag då skatten skall tas ut i den medlemsstat där varan släpps för konsumtion eller lagerbrister registreras. Punktskatt skall påföras och uppbäras enligt det förfarande som har fastställts av varje medlemsstat, varvid medlemsstaterna skall tillämpa samma förfaranden för skatteuttag och uppbörd på inhemska varor som på sådana som kommer från andra medlemsstater.

Artikel 7

1. Då punktskattebelagda varor som redan släppts för konsumtion i en medlemsstat förvaras för kommersiella ändamål i en annan medlemsstat, skall punktskatten tas ut i den medlemsstat där varorna förvaras.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6 skall därför, då varor som redan släppts för konsumtion enligt definitionen i artikel 6 i en medlemsstat antingen levereras till, är avsedda att levereras till eller används i en annan medlemsstat av en näringsidkare som bedriver självständig verksamhet eller ett offentligrättsligt reglerat organ, punktskatten tas ut i denna andra medlemsstat.

3. Beroende på omständigheterna skall skatten betalas av den som utför leveransen eller innehar de varor som är avsedda för leverans, av den som tar emot varorna för användning i en annan medlemsstat än den där de redan har blivit släppta för konsumtion eller av näringsidkaren eller det offentligrättsliga organet.

4. De varor som avses i punkt 1 som flyttas mellan olika medlemsstaters territorier skall åtföljas av ett ledsagar-

dokument som upptar de väsentliga uppgifterna från den handling som avses i artikel 18.1. Ledsagardokumentets form och innehåll skall fastställas i överensstämmelse med det förfarande som fastställs i artikel 24 i detta direktiv.

5. För den person, den näringsidkare eller det organ som avses i punkt 3 gäller följande:

- a) Han skall innan varorna avsänds göra en deklaration till skattemyndigheterna i destinationsmedlemsstaten och garantera betalningen av punktskatten.
- b) Han skall betala punktskatten i destinationsmedlemsstaten i enlighet med det förfarande som fastställts av denna medlemsstat.
- c) Han skall samtycka till varje kontroll som gör det möjligt för destinationsmedlemsstatens myndigheter att förvissa sig om att varorna faktiskt har mottagits och att utgående punktskatt har erlagts.

6. Den punktskatt som erlagts i den första medlemsstat som avses i punkt 1 skall återbetalas i enlighet med artikel 22.3.

Artikel 8

Vad beträffar varor som förvärvats av enskilda individer för deras eget bruk och transporterats av dem själva följer av principen för den inre marknaden att punktskatt skall tas ut i den medlemsstat där de har förvärvats.

Artikel 9

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6–8, inträder skattskyldighet för punktskatt då varor för konsumtion i en medlemsstat förvaras i en annan medlemsstat för kommersiella ändamål.

I detta fall skall skatten förfalla till betalning i den medlemsstat där varorna finns och påföras innehavaren.

2. För att fastställa att de varor som avses i artikel 8 är avsedda för kommersiella ändamål måste medlemsstaterna bl.a. ta hänsyn till följande:

- innehavarens kommersiella status och dennes skäl för att inneha dem,
- den plats där varorna finns eller, i förekommande fall, det använda transportsättet,
- alla handlingar som hänför sig till varorna,
- varornas beskaffenhet,
- varornas kvantitet.

För att kunna tillämpa innehållet i första stycket femte strecksatsen får medlemsstaterna fastställa referensnivåer,

uteslutande till ledning för bevisningen. Dessa får inte understiga följande:

a) Tobaksvaror

Cigaretter	800 st
Cigariller (cigarrer med en vikt av högst 3 g per styck)	400 st
Cigarrer	200 st
Röktobak	1,0 kg

b) Alkoholdrycker

Spritdrycker	10 l
Mellanprodukter	20 l
Viner (varav högst 60 l mousserande vin)	90 l
Öl	110 l

Till och med den 30 juni 1977 tillåts Irland att tillämpa referensnivåer som inte får understiga 45 liter för vin (varav högst 30 liter mousserande vin) och 55 liter för öl.

3. Medlemsstaterna får också föreskriva att punktskatt skall tas ut i den medlemsstat där förbrukningen sker vid förvärv av mineraloljor som redan släppts för förbrukning i en annan medlemsstat, om dessa produkter transporteras med ovanliga transportsätt av enskilda individer eller för deras räkning. Med "ovanliga transportsätt" avses transport av bränslen på annat sätt än i fordons tankar eller lämpliga reservdunkar liksom transport av flytande eldningsbränsle på annat sätt än med tankrar som används vid yrkesmässig handel.

Artikel 10

1. Punktskattebelagda varor inköpta av personer som varken är godkända lagerhavare eller näringsidkare med eller utan punktskatteregistrering och som avsänds eller transporteras direkt eller indirekt av säljaren eller för dennes räkning skall beskattas i destinationsmedlemsstaten. I denna artikel avses med "destinationsmedlemsstat" den medlemsstat dit försändelsen eller transporten anländer.

2. Punktskatt skall därför tas ut i destinationsmedlemsstaten när punktskattebelagda varor som redan släppts för konsumtion i en medlemsstat levereras till en sådan person som avses i punkt 1, som är etablerad i en annan medlemsstat, och varorna avsänds eller transporteras direkt eller indirekt av säljaren eller för dennes räkning.

3. Skatten i destinationsmedlemsstaten skall påföras säljaren vid leveranstidpunkten. Medlemsstaterna får dock införa bestämmelser som stipulerar att punktskatten skall betalas av en annan skatterepresentant än mottagaren av varorna. Skatterepresentanten måste vara etablerad i

destinationsmedlemsstaten och godkänd av skattemyndigheterna där.

Den medlemsstat där säljaren är etablerad skall se till att denne uppfyller följande krav:

— Han skall garantera betalning av punktskatt på de villkor som ställs av destinationsmedlemsstaten innan varorna avsänds och se till att punktskatten betalas efter det att varorna anlänt.

— Han skall föra bok över varuleveranser.

4. I det fall som åsyftas i punkt 2 skall den punktskatt som erlagts i den första medlemsstaten återbetalas i enlighet med artikel 22.4.

5. Med förbehåll för vad som föreskrivs i gemenskapsrätten får medlemsstater fastställa särskilda regler för tillämpningen av denna bestämmelse på punktskattebelagda varor som omfattas av speciella nationella distributionsregler som är förenliga med fördraget.

AVDELNING II

Tillverkning, bearbetning och förvaring

Artikel 11

1. Varje medlemsstat skall bestämma sina regler om tillverkning, bearbetning och innehav av punktskattebelagda varor, med förbehåll för vad som anges i detta direktiv.

2. Tillverkning, bearbetning och innehav av punktskattebelagda varor för vilka punktskatt inte har erlagts skall äga rum i ett skatteupplag.

Artikel 12

Öppnande och drift av skatteupplag skall vara underkastade auktorisation från medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Artikel 13

En godkänd lagerhavare skall

a) om så är nödvändigt lämna en garantiförbindelse som täcker tillverkning, bearbetning och förvaring samt en obligatorisk garantiförbindelse som täcker flyttning, med villkor som skall bestämmas av skattemyndigheterna i de medlemsstater där skatteupplaget är godkänt,

b) rätta sig efter de krav som fastställts av den medlemsstat inom vars territorium skatteupplaget är beläget,

c) för varje upplag föra räkenskaper över varulager och varuflyttningar,

d) förete varorna närhelst det begärs,

e) samtycka till all övervakning och alla varulagerinventeringar.

Dessa krav måste respektera principen om likabehandling av transaktioner inom en medlemsstat och transaktioner inom gemenskapen.

Artikel 14

1. Godkända lagerhavare skall befrias från skatt som avser förluster som uppkommer under punktskatteuppskov och är hänförliga till oförutsebara händelser eller force majeure och konstaterats av dem som bemyndigats av medlemsstaten i fråga. Under punktskatteuppskov skall de likaså befrias från skatt på förluster som sker under tillverkning och bearbetning, lagring och transport och är ofrånkomliga med hänsyn till varornas beskaffenhet. Varje medlemsstat skall fastställa de betingelser under vilka dessa skattebefrielser beviljas. Dessa skattebefrielser skall i samma mån tillämpas för de näringsidkare som avses i artikel 16 under transporten av varor under punktskatteuppskov.

2. Sådana förluster under transport inom gemenskapen av varor under punktskatteuppskov som avses i punkt 1 måste fastställas enligt reglerna i destinationsmedlemsstaten.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 skall punktskatten på andra lagerbrister än sådana förluster som avses i punkt 1 och förluster för vilka skattebefrielse enligt punkt 1 inte beviljas påföras efter de skattesatser som är tillämpliga i medlemsstaterna i fråga vid den tidpunkt då förlusterna uppkom, om de behöriga myndigheterna kan fastställa denna, och eljest då bristen registrerats.

AVDELNING III

Varuflyttningar

Artikel 15

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 5.2, 16 och 19.4, skall flyttning av punktskattebelagda varor med punktskatteuppskov ske från ett skatteupplag till ett annat.

2. Upplagshavare som auktoriserats av en medlemsstats behöriga myndigheter i enlighet med artikel 13 skall anses bemyndigade för både inrikes transporter inom en medlemsstat och transporter inom gemenskapen.

3. De risker som är förknippade med transporter inom gemenskapen skall täckas av den säkerhet den avsändande godkända lagerhavarens garantiförbindelse enligt artikel

13 skall ställa eller, om så behövs, av en garantiförbindelse som avsändaren och transportören är solidariskt ansvariga för. Om så är lämpligt, får medlemsstaterna kräva att mottagaren skaffar en garanti.

Detaljregler för garantiförbindelsen skall fastställas av medlemsstaterna. Garantin måste vara giltig i hela gemenskapen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20, får den avsändande godkända lagerhavaren och, i förekommande fall, transportören befrias från ansvar endast om han företer bevis på att mottagaren har tagit emot varorna, t.ex. genom det ledsagardokument som avses i artikel 18 på de villkor som fastställs i artikel 19.

Artikel 16

1. Utan hinder av artikel 15.1 får mottagaren vara näringsidkare utan ställning som godkänd lagerhavare. Denne får inom ramen för sin affärsverksamhet ta emot punktskattebelagda varor från andra medlemsstater enligt reglerna om uppskov. Han får däremot varken förvara eller avsända sådana varor.

Med förbehåll för vad som föreskrivs i gemenskapsrätten får medlemsstater fastställa särskilda regler för tillämpningen av denna bestämmelse på punktskattebelagda varor som omfattas av särskilda nationella distributionsregler som är förenliga med fördraget.

2. Nyssnämnda näringsidkare får innan han har mottagit varorna ansöka om att bli registrerad för punktskatt hos skattemyndigheterna i sin medlemsstat.

En näringsidkare med punktskatteregistrering skall

a) garantera betalning av punktskatt på de villkor som fastställts av skattemyndigheterna i hans medlemsstat, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15.4,

b) föra bok över varuleveranser,

c) förete varorna närhelst det begärs,

d) samtycka till all övervakning och alla varulagerinventeringar.

För denna typ av näringsidkare skall punktskatt tas ut när varorna mottagits och skall betalas i enlighet med det förfarande som fastställs av varje medlemsstat.

3. Om den näringsidkare som avses i punkt 1 ovan inte är registrerad för punktskatt hos skattemyndigheterna i sin medlemsstat, skall han

a) innan varorna avsänds lämna en deklaration till skattemyndigheterna i destinationsmedlemsstaterna

och garantera betalning av punktskatt, utan att tillämpningen av artikel 15.4 påverkas.

b) betala destinationsmedlemsstatens punktskatt när varorna har mottagits i enlighet med det förfarande som fastställs av denna medlemsstat,

c) samtycka till alla kontroller som gör det möjligt för destinationsmedlemsstatens myndigheter att förvissa sig om att varorna verkligen har mottagits och att den punktskatt som belastar dem har erlagts.

4. Under förutsättning att de krav som anges i punkterna 2 och 3 är uppfyllda skall de bestämmelser i denna artikel som avser flyttning av punktskattebelagda varor under uppskofsregler tillämpas.

Artikel 17

En skatterepresentant får utses av den avsändande godkända lagerhavaren. Denna skatterepresentant måste vara etablerad i destinationsmedlemsstaten och godkänd av skattemyndigheterna där. Han skall, i stället för en mottagare utan ställning som godkänd lagerhavare och i dennes ställe,

a) garantera betalningen av punktskatt på de villkor som bestäms av skattemyndigheterna i destinationsmedlemsstaten, utan att tillämpningen av artikel 15.4 påverkas,

b) betala punktskatten i destinationsmedlemsstaten när varorna mottagits i enlighet med det förfarande som fastställs av destinationsmedlemsstaterna,

c) föra bok över varuleveranser och meddela skattemyndigheterna i destinationsmedlemsstaterna vart varorna levererats.

Artikel 18

1. Oavsett eventuell användning av datoriserade förfaranden, skall alla punktskattebelagda varor som flyttas mellan medlemsstater under skatteuppskov åtföljas av ett dokument som upprättas av avsändaren. Detta dokument kan vara antingen en officiell handling eller ett handelsdokument. Dess form och innehåll skall fastställas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 24 i detta direktiv.

2. För att göra det möjligt att identifiera varorna och utföra kontroller, bör kollina numreras och varorna beskrivas med hjälp av det dokument som avses i punkt 1. Vid behov skall varje behållare förseglas av avsändaren när transportmedlet av avsändarmedlemsstaterna är erkänt

som lämpat för försegling. Alternativt skall kollina förseglas av avsändaren.

3. I de fall då mottagaren inte är godkänd lagerhavare eller näringsidkare med punktskatteregistrering måste trots vad som sägs i artikel 17 det dokument som avses i punkt 1 åtföljas av ett dokument som intygar att punktskatt har erlagts i destinationsmedlemsstaten eller att något annat förfarande för uppbörd av punktskatt har följts i överensstämmelse med de villkor som fastställs av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Detta dokument skall ange följande:

- adressen till ifrågavarande kontor vid destinationsmedlemsstatens skattemyndigheter,
- datum för och uppgifter om betalningen eller skattekontorets godkännande av betalningsgarantin.

4. Punkt 1 skall inte tillämpas när punktskattebelagda varor flyttas i enlighet med artikel 5.2.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.1, får medlemsstater bibehålla sina regler om flyttning och lagring av råmaterial som används vid tillverkning eller bearbetning av punktskattebelagda varor.

Artikel 19

1. Medlemsstaternas skattemyndigheter skall av näringsidkarna underrättas om avsända eller mottagna leveranser genom det dokument som anges i artikel 18 eller en hänvisning till detta. Detta dokument skall upprättas i fyra exemplar:

- ett som avsändaren behåller,
- ett till mottagaren,
- ett att återsändas till avsändaren för slutavräkning,
- ett till destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.

De behöriga myndigheterna i varje avsändarmedlemsstat får föreskriva att ytterligare ett exemplar av dokumentet skall framställas och tillställas avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Destinationsmedlemsstaterna får föreskriva att det exemplar som skall återsändas till avsändaren skall föras med intyg av eller bekräftas av deras nationella myndigheter. De medlemsstater som tillämpar denna bestämmelse måste underrätta kommissionen om detta, och denna skall i sin tur underrätta de övriga medlemsstaterna.

Det förfarande som skall följas beträffande det exemplar som skall gå till destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter skall införas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24.

2. När punktskattebelagda varor under uppskovsregler flyttas till en godkänd lagerhavare eller till en näringsidkare med eller utan punktskatteregistrering skall ett exemplar av det administrativa ledsagardokumentet eller handelsdokumentet, vederbörligen påtecknat, återsändas av mottagaren till avsändaren att användas för friskrivning från betalningsansvaret, senast inom 15 dygn efter den månad då mottagaren mottog försändelsen.

Returexemplaret skall innehålla följande uppgifter, som krävs för slutavräkningen:

- a) Adressen till mottagarens skattemyndighet.
- b) Dag och plats för varornas mottagande.
- c) En beskrivning av de mottagna varorna för att möjliggöra kontroll av huruvida försändelsen stämmer med de uppgifter som finns i dokumentet; om så är fallet skall anteckningen "försändelsen kontrollerad" tillfogas.
- d) I förekommande fall det referensnummer eller det registreringsnummer som utfärdats av de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstater som använder sådan numrering eller bekräftelse från de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten, om denna medlemsstat föreskriver att returexemplaret måste bestyrkas eller bekräftas av dess myndigheter.
- e) Mottagarens behöriga underskrift.

3. Det uppskovsförfarande som definieras i artikel 4 c avslutas genom att man låter de punktskattebelagda varorna omfattas av något av de förfaranden som avses i artikel 5.2 och underkastas de villkor som där anges, efter det att avsändaren har mottagit returexemplaret av ledsagardokumentet, vederbörligen påtecknat, där det skall antecknas att varorna har omfattats av sådant förfarande.

4. När punktskattebelagda varor som flyttas enligt de uppskovsregler som definieras i artikel 4 c exporteras, skall uppskovsförfarandet avslutas genom ett intyg som upprättas av tullkontoret på den plats där varan lämnar gemenskapen och som bekräftar att varan verkligen har lämnat gemenskapen. Detta kontor måste till avsändaren återsända den bestyrkta kopia av medföljande dokument avsett för honom.

5. Om uppskovsförfarandet inte avslutats, skall avsändaren underrätta skattemyndigheterna i sin medlemsstat inom en tidsfrist som dessa bestämmer. Tidsfristen får dock inte överstiga tre månader från det att varorna avsänts.

6. Medlemsstaterna skall samarbeta för att införa stickprovskontroller vilka, om det behövs, får genomföras genom datoriserade förfaranden.

Artikel 20

1. Då en oegentlighet eller överträdelse har begåtts i samband med en varuflyttning som berör punktskatteplikens inträde, skall punktskatten betalas i den medlemsstat där överträdelsen eller oegentligheten begicks och erläggas av den fysiska eller juridiska person som garanterade betalningen av punktskatterna i överensstämmelse med artikel 15.3, utan att det påverkar frågan om brottsutredning.

När punktskatten uppbärs i någon annan medlemsstat än avsändarmedlemsstaten, skall den medlemsstaten underätta behöriga myndigheter i avsändarlandet.

2. Då en överträdelse eller en oegentlighet har begåtts i samband med en varuflyttning utan att det går att avgöra var detta skedde, skall det anses ha skett i den medlemsstat där upptäckten gjordes.

3. När punktskattebelagda varor inte når sin destination och det inte går att fastställa var överträdelsen eller oegentligheten har begåtts, skall överträdelsen eller oegentligheten utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelsen i artikel 6.2 anses ha begåtts i avsändarmedlemsstaten, som skall uppbära punktskatterna enligt de skattesatser som gällde den dag då varorna avsändes, om inte de behöriga myndigheterna inom fyra månader funnit styrkt att transaktionen gått rätt till eller underrättats om var överträdelsen eller oegentligheten i själva verket begicks.

4. Om det före utgången av en treårsperiod från den dag då ledsagardokumentet upprättades kan fastställas i vilken medlemsstat överträdelsen eller oegentligheten i själva verket begicks, skall denna medlemsstat uppbära punktskatten enligt den skattesats som gällde den dag då varorna avsändes. I detta fall skall, så snart som utredning om betalning har tillhandahållits, den punktskatt som ursprungligen påförts återbetalas.

Artikel 21

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.1, får medlemsstaterna kräva att varor som släpps för konsumtion på deras territorium bär skattemärken eller nationella identifieringsmärken för fiskala ändamål.

2. Varje medlemsstat som kräver användning av sådana skattemärken eller nationella identifieringsmärken som

avses i punkt 1 skall göra dem tillgängliga för godkända lagerhavare från de andra medlemsstaterna. Varje medlemsstat får dock kräva att fiskala märken görs tillgängliga för en skatterepresentant som auktoriserats av skattemyndigheten i denna medlemsstat.

Medlemsstaterna skall se till att proceduren med dessa märken inte skapar hinder för den fria rörligheten för punktskattebelagda varor.

3. Skattemärken eller identifieringsmärken i den mening som anges i punkt 1 skall vara giltiga i den medlemsstat som har utfärdat dem.

Medlemsstater får dock komma överens om att erkänna varandras märken.

4. Mineraloljor får på Irland inte förvaras, transporteras eller användas annat än då de uppfyller Irlands övervaknings- och märkningskrav, utom i bränsletankarna på fordon som tillåts använda rabatterat bränsle.

5. Flyttning inom gemenskapen av varor som bär skattemärke eller nationell identifieringsmärkning från en medlemsstat i den mening som anges i punkt 1 och är avsedda för försäljning i den medlemsstaten men finns inom en annan medlemsstats territorium, skall ske tillsammans med ett ledsagardokument såsom föreskrivs i artikel 18.1 och 18.3 eller i förekommande fall i överensstämmelse med artikel 5.2.

AVDELNING IV

Återbetalning

Artikel 22

1. På begäran av en näringsidkare inom ramen för dennes affärsverksamhet kan i tillämpliga fall punktskattebelagda varor som har släppts för konsumtion komma i fråga för återbetalning av punktskatt från skattemyndigheterna i den medlemsstat där de släpptes för konsumtion, då de inte är avsedda att förbrukas i den medlemsstaten.

Medlemsstater får dock avslå en begäran om återbetalning om den inte uppfyller de krav på korrekthet som de lägger fast.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall följande bestämmelser tillämpas:

a) Innan varorna avsänds måste avsändaren anhänga om återbetalning från de behöriga myndigheterna i sin medlemsstat och förete bevis på att punktskatten har erlagts. De behöriga myndigheterna får dock inte vägra

återbetalning enbart på den grunden att det dokument som har utfärdats av samma myndigheter och som intygar att den ursprungliga betalningen blivit gjord inte företetts.

b) Sådana varuflyttningar som avses i punkt a skall ske tillsammans med det dokument som anges i artikel 18.1.

c) Avsändaren skall till de behöriga myndigheterna i sin medlemsstat lämna returexemplaret av det dokument som avses i punkt b, vederbörligen påtecknat av mottagaren. Detta måste antingen åtföljas av en handling som intygar att punktskatten kommer att betalas i konsumtionsmedlemsstaten eller förses med följande uppgifter:

- adressen till det berörda skattekontoret hos skattemyndigheterna i destinationsmedlemsstaten,
- datum för detta skattekontors godkännande av deklarationen tillsammans med hänvisnings- eller registreringsnumret på denna deklaration.

d) Punktskattebelagda varor som släppts för konsumtion i en medlemsstat och således bär den statens skattemärke eller identifieringsmärke kan komma i fråga för återbetalning av punktskatt från de skattemyndigheter som utfärdat skattemärkena eller identifieringsmärkena, förutsatt att dessa skattemyndigheter har konstaterat att märkena har makulerats.

3. I de fall som avses i artikel 7 är avsändarmedlemsstaten skyldig att återbetala den erlagda punktskatten endast om punktskatten tidigare har erlagts i destinationsmedlemsstaten i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 7.5.

Medlemsstaterna får dock avslå denna begäran om återbetalning då den inte uppfyller de krav på korrekthet som de lägger fast.

4. I de fall som avses i artikel 10 måste avsändarmedlemsstaten på säljarens begäran återbetala den punktskatt som erlagts om säljaren har följt de förfaranden som fastställs i artikel 10.3.

Medlemsstaterna får dock avslå denna begäran om återbetalning om den inte uppfyller de krav på korrekthet som de lägger fast.

Då säljaren är godkänd upplagshavare får medlemsstaterna föreskriva ett förenklat återbetalningsförfarande.

5. Skattemyndigheterna i varje medlemsstat skall bestämma de metoder och övervakningsförfaranden som gäller återbetalningar på deras territorium. Medlemsstaterna

skall se till att återbetalningen av punktskatt inte överstiger det belopp som verkligen har erlagts.

AVDELNING V

Skattebefrielser

Artikel 23

1. Punktskattebelagda varor skall befrias från betalning av punktskatt om de är avsedda för

- leverans i samband med diplomatiska eller konsulära förbindelser,
- internationella organisationer som är erkända som sådana av de offentliga myndigheterna i värdmedlemsstaten, samt för medlemmar i sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtal med organisationernas ledning,
- de väpnade styrkorna i varje stat som är medlem i Atlantpakten, utom den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, samt de väpnade styrkor som avses i artikel 1 i beslut 90/640/EEG⁽¹⁾, för eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,
- konsumtion enligt avtal som ingåtts med icke-medlemsländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till befrielse från mervärdesskatt.

Dessa skattebefrielser skall gälla med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställts av värdmedlemsstaten till dess att enhetliga skatteregler har införts. Befrielse får beviljas i överensstämmelse med ett förfarande för återbetalning av punktskatter.

2. Rådet kan enhälligt på kommissionens förslag ge en medlemsstat tillåtelse att med ett icke-medlemsland eller en internationell organisation sluta ett avtal som innehåller befrielser från punktskatt.

En stat som önskar träffa ett sådant avtal skall hänskjuta saken till kommissionen och förse denna med all nödvändig bakgrundsinformation. Kommissionen skall inom en månad underrätta de övriga medlemsstaterna. Rådet skall anses ha fattat beslut om saken inte har tagits upp inför rådet inom två månader efter det att övriga medlemsstater informerades.

⁽¹⁾ EGT nr L 349, 31.12.1990, s. 19.

3. De bestämmelser om punktskatt som fastställts i följande direktiv skall upphöra att gälla den 31 december 1992:

— direktiv 74/651/EEG⁽¹⁾

— direktiv 83/183/EEG⁽²⁾

— direktiv 68/297/EEG⁽³⁾

4. De bestämmelser om punktskatt som fastställts i direktiv 69/169/EEG⁽⁴⁾ skall upphöra att gälla den 31 december 1992 med avseende på relationerna mellan medlemsstaterna.

5. Till dess att rådet enhälligt på kommissionens förslag har infört gemenskapsbestämmelser om furnering för fartyg och luftfartyg får medlemsstaterna bibehålla sina nationella bestämmelser i detta ämne.

AVDELNING VI

Kommitté för punktskatter

Artikel 24

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för punktskatter, nedan betecknad som "kommittén". Kommittén skall vara sammansatt av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

2. De åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av artiklarna 7, 18 och 19 skall införas i enlighet med de förfaranden som fastställs i punkterna 3 och 4.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med

⁽¹⁾ EGT nr L 354, 30.12.1974, s. 6. Direktivet senast ändrat genom direktiv 88/663/EEG (EGT nr 382, 31.12.1988, s. 40).

⁽²⁾ EGT nr L 105, 23.4.1983, s. 64. Direktivet ändrat genom direktiv 89/604/EEG (EGT nr L 348, 29.11.1989, s. 28).

⁽³⁾ EGT nr L 175, 25.7.1968, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 85/347/EEG (EGT nr L 183, 16.7.1985, s. 22).

⁽⁴⁾ EGT nr L 135, 4.6.1969, s. 6. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/191/EEG (EGT nr L 94, 16.4.1991, s. 24).

hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som anges i artikel 148.2 i fördraget. Ordföranden får inte rösta.

4. a) Kommissionen skall besluta om de föreslagna åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande.

b) Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller i avsaknad av dennas yttrande, skall kommissionen genast lämna rådet ett förslag till åtgärder. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att saken hänsköts till rådet, skall kommissionen införa de föreslagna åtgärderna, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

5. Förutom de åtgärder som avses i punkt 2 skall rådet granska de frågor som dess ordförande tar upp, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, som rör tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om punktskatter, med undantag för frågor som behandlas i artikel 30 i detta direktiv.

Artikel 25

Medlemsstaterna och kommissionen skall granska och bedöma tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om punktskatter.

AVDELNING VII

Slutbestämmelser

Artikel 26

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 skall Danmark, till utgången av år 1996 och underkastat översyn liknande den som fastställs i artikel 28.2 i direktiv 77/388/EEG⁽⁵⁾ ha rätt att tillämpa de särskilda regler som fastställs i punkterna 2 och 3 på spritdrycker och tobaksvaror inom den allmänna ramen för tillnärmning av punktskattesatser.

2. Danmark skall ha rätt att tillämpa följande kvantitativa restriktioner:

⁽⁵⁾ EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/640/EEG (EGT nr L 349, 13.12.1990, s. 19).

— Enskilda inresande till Danmark skall ha rätt till de ransoner som är i kraft den 31 december 1992 för cigaretter, cigariller eller röktnobak och för spritdrycker.

— Resande bosatta i Danmark som varit utanför Danmark under en kortare period än den som gällde den 31 december 1992 skall åtnjuta de ransoner som gällde i Danmark den 31 december 1992 för cigaretter och spritdrycker.

3. Danmark får uppbära punktskatter och genomföra nödvändiga kontroller beträffande spritdrycker, cigaretter, cigariller och röktnobak.

4. Rådet skall enhälligt på kommissionens förslag i samband med tillnärmningen av punktskattesatser och med tanke på risken för snedvridande effekter på konkurrensen besluta att modifiera bestämmelserna i denna artikel eller, om så anses lämpligt, att begränsa giltighetstiden för dessa bestämmelser.

Artikel 27

Före den 1 januari 1997 skall rådet enhälligt på grundval av en rapport från kommissionen på nytt granska bestämmelserna i artikel 7–10 samt på grundval av kommissionens förslag och efter samråd med Europaparlamentet införa alla nödvändiga ändringar.

Artikel 28

Följande bestämmelser gäller för den period som slutar den 30 juni 1999:

1. Medlemsstaterna får skattebefria varor som tillhandahålls av skattefria butiker och som medtas i det personliga bagaget av resande vid flyg- eller sjöresa från en medlemsstat till en annan.

I denna bestämmelse används följande beteckningar i den betydelse som här anges:

- a) *skattefri butik*: inrättning belägen inom en flygplats eller hamn som uppfyller de villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna bl.a. i punkt 3 i denna artikel.
- b) *resande till en annan medlemsstat*: passagerare som innehar en färdhandling för flyg- eller sjöresa som anger att den omedelbara destinationen är en flygplats eller hamn i en annan medlemsstat.

- c) *flyg- eller sjöresa inom gemenskapen*: resa med flyg eller till sjöss som börjar inom en medlemsstat och har den faktiska ankomstorten i en annan medlemsstat.

Varor som tillhandahålls ombord på ett flygplan eller fartyg i passagerartrafik inom gemenskapen skall behandlas på samma sätt som varor som tillhandahålls av skattefria butiker.

Denna befrielse skall också tillämpas på varor som tillhandahålls av skattefria butiker som är belägna inom någon av de två terminalerna för Kanaltunneln till passagerare med färdhandlingar som är giltiga för resan mellan de båda terminalerna.

2. Den befrielse som avses i punkt 1 skall endast gälla kvantiteter som inte överskrider begränsningarna, per person och per resa, i gällande gemenskapsbestämmelser vid resa mellan icke-medlemsländer och gemenskapen.
3. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de undantag som föreskrivs i denna artikel tillämpas korrekt och utan krångel och för att förebygga skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk.

Artikel 29

1. Medlemsstaterna får undanta små vinproducenter från kraven i avdelningarna II och III och från de övriga krav som avser rörlighet och övervakning. Då dessa producenter själva genomför transaktioner inom gemenskapen, skall de underrätta berörda myndigheter och rätta sig efter de krav som fastställts genom kommissionens förordning nr 986/89⁽¹⁾, särskilt vad beträffar registret över utförda varor och ledsagardokumentet.

Med "små vinproducenter" avses personer som producerar i genomsnitt mindre än 1 000 hektoliter vin per år.

2. Skattemyndigheterna i destinationsmedlemsstaten skall underrättas av mottagaren om mottagna vinleveranser genom den handling som avses i punkt 1 eller genom en hänvisning till denna.
3. Medlemsstaterna skall på bilateral basis vidta nödvändiga åtgärder för att införa punktkontroller, vilka om så behövs får genomföras med datoriserade förfaranden.

⁽¹⁾ EGT nr L 106, 18.4.1989, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning nr (EEG) 592/91 (EGT nr L 66, 13.3.1991, s. 13)

Artikel 30

Direktiv 77/799/EEG ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande:

”Rådets direktiv av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning”.

2. I artikel 1:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. I överensstämmelse med detta direktiv skall medlemsstatens behöriga myndigheter utbyta alla uppgifter som kan göra det möjligt för dem att genomföra en korrekt bestämning av skatter på inkomst och kapital och alla uppgifter som avser bestämning av följande indirekta skatter:

- mervärdesskatt,
- punktskatt på mineraloljor,
- punktskatt på alkohol och alkoholdrycker,
- punktskatt på tobaksvaror.”

b) Punkt 5 skall ersättas med följande vad gäller Danmark, Grekland, Storbritannien och Portugal:

I Danmark:

Skatteministern eller ett ombud.

I Grekland:

Υπουργός Οικονομικών eller ett ombud.

I Storbritannien:

- The Commissioners of Customs and Excise eller ett ombud vad beträffar nödvändiga uppgifter om mervärdesskatt och punktskatt,

— The Commissioners of Inland Revenue eller ett ombud för alla andra uppgifter.

I Portugal:

O Ministro das Finanças eller ett ombud.”

Artikel 31

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv den 1 januari 1993.

Med hänsyn till artikel 9.3 får dock Danmark rätt att införa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa dessa bestämmelser senast den 1 januari 1993.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning vid publiceringen. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de bestämmelser i nationell lagstiftning som de inför för att följa detta direktiv.

Artikel 32

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 25 februari 1992.

På rådets vägnar

VITOR MARTINS

Ordförande